

Osećaš li kapi kiše?

Sedim u sali za posete KPZ Zabela. Naspram mene, u drvenoj stolici sa odlomljenim nasonom, sedi momak čije bi lice bilo lepo kada bi se nasmejao.

O čemu pričaš, kakva osećanja?! Ako me nanjuše da sam omekšao, gotov sam! Potom dodaje nešto strpljivije - Prvo što naučiš u mom poslu je da su ti osećanja najveći neprijatelj.

Razumem. Ipak, valjda sebi bar ponekad dozvoliš...

Samo jednom... Zastao je i duboko uzdahnuo - Samo sam jednom to sebi dozvolio. Sa Lanom. Ona me je i naučila da osećam.

Ohrabren radoznalim pogledom, Nenad nastavlja:

Sreli smo se na Čomijevom rođendanu... Ja sam bio u svom standardnom izdanju - crna odeća, debela kajla, namršteno čelo i pogled u stilu „Paljba!“ A Lana, kao da je ispalala iz albulma Sare Kej, nežna kao lane, sa svojim nedužnim krupnim očima punim poverenja, bez oklevanja seda pored mene i kreće da zapitkuje... Ja, po običaju, odbijam da saradjujem. Sve dok nije upitala: „Pa dobro, nije valjda da baš nikada ništa ne osećaš?“ Ovo nije rekla sa osudom, nego kao da joj je malčice žao... Ništa joj nisam odgovorio. Umesto da odustane, za trenutak me je ispitivački posmatrala, kao da se dvoumi koji lek da prepiše za moju boljku. Onda je odlučno ustala, pružila mi ruku i rekla: „Dodi da ti nešto pokažem“. Odvela me je do obližnjeg igrališta i tamo smo, kao dva ludaka, stajali na kiši, jedno naspram drugog, držeći se za ruke, zatvorenih očiju... „Osećaš li?“ upitala je konačno. Znao sam da misli na kišne kapi na mom licu...

ŠTA JE BILO SA LANOM?

Bile su jedine dve godine za koje računam da sam živeo. Vidali smo se krišom, što zbog njenih roditelja, što zbog moje situacije. Do tada nisam ni znao da umem da budem dobar - dodaje sa tužnim smeškom - ali nedovoljno dobar za nju. Posle obraćuna sa onom braćom sa Medaka, morao sam da joj složim lažnu frku... da je oteram od sebe. Razumeš?! Ona je bila moja jedina slaba tačka... suviše primamljiv plen za moje neprijatelje.

STRANPUTICE LJUBAVI

Nenad je odrastao u problematičnom okruženju u kojem je ljubav bila luksuz a nasilje svakodnevница. Njegov životni moto je bio: Kad me ne vole, neka me se bar plaše.

Zastrašivanjem je dobijao od ljudi strahopštovanje, poslušnost, poneko lažno prijateljstvo... ali ne i ljubav.

Postoji još mnogo pogrešnih načina na koje tražimo ljubav. Najčešće pokušavamo da je ukrademo, pretvarajući se da smo ono što nismo. Ili je, izigravajući žrtve, izmamljujemo od svojih partnera ophrvanih krivicom. Nekad nastojimo da je kupimo skupim poklonima, uslugama, preteranim ugadanjem, ponekad čak i potpunim pretvaranjem sebe u otirač. Najtužnije od svega je što nam nijedna od ovih strategija ne donosi pravu ljubav.

PRAVI PUT JE SAMO JEDAN

Kao što vidimo, stranputica je puno, a pravi put je samo jedan. Zove se ISTINA. Živeti u istini znači biti iskren i prema drugome. Dakle, pružiti partneru ono što i sami želimo da dobijemo - čistu, stoprocentnu ljubav, nezagadljenu lažima i manipulacijama.

Možda se pitate: „A šta ako se ovolika hrabrost ne isplati? Šta ako umesto ljubavi dobijem odbacivanje?“ I dalje važi isto - pravi put je samo jedan! Stoga, ako je vaša ljubav ostala neuvraćena, nemojte pokušavati da je otmetite, iznudite ili kupite. Umesto toga, ponašajte se kako dolikuje jednoj dami. Ako će vam biti lakše, pustite koju suzu. Potom popravite šminku, vratite krunu na glavu i krenite dalje, u susret ljubavi sa pet zvezdica, jer ne zaslužujete ništa manje od toga.

Ona

Čemu nas uči Olivera Ptica?

U okviru svoje Škole ličnog razvoja, Olivera Ptica, trener ličnog razvoja i umeća komunikacije, drži individualne i grupne sesije, seminare i radionice. Autorka je knjige „Pronadi svog Andela Čuvara“ o tome kako da iscelimo svoje telo i dušu, i kako da se pomirimo sa sobom i sa drugima. **VAŽNO! U toku su prijave za prolećne radionice MUŠKO-ŽENSKI ODNOSSI I UMEĆE BOGAĆENJA.** Više na: www.oliveraptica.rs, e-mail: oliveraptica@gmail.com, i mob. 063 529 788.

